

Đề bài

Em đã đọc truyện

*Con Rồng
cháu Tiên*

Hãy kể diễn cảm lại
truyện bằng lời văn
của em và nêu một vài
cảm nghĩ của em về
câu chuyện đã kể.

Bài làm 1

Thuở ấy, ở vùng đất Lạc Việt có một vị thần tên là Lạc Long Quân, con trai của thần Long nữ sống ở biển Đông. Thần Lạc Long Quân có sức khỏe phi thường và có nhiều phép lạ. Tuy thần vốn là dòng Rồng sống ở vùng nước thẳm nhưng thần thường lên cạn để giúp dân diệt trừ yêu quái, dạy cách trồng trọt để sinh sống.

Cũng lúc ấy, trên mảnh đất Lạc Việt có nhiều hoa thơm cỏ lạ này, một tiên nữ đẹp tuyệt trần xuất hiện. Tiên nữ ấy chính là Âu Cơ thuộc dòng dõi Thần Nông ở vùng núi cao phương Bắc. Âu Cơ đi ngắm cảnh, thưởng thức hoa thơm. Thế là Âu Cơ gặp Lạc Long Quân. Họ yêu nhau rồi kết duyên, sống ở cung điện Long Trang.

Ít lâu sau, Âu Cơ sinh ra một cái bọc trăm trứng, rồi trăm trứng ấy nở ra một trăm người con khôi ngô, tuấn tú. Đàn con ấy lớn nhanh, chẳng cần bú mẹ mà vẫn khỏe mạnh như thần.

Một hôm, Lạc Long Quân nhớ biển và cảm thấy mình không thể sống ở trên cạn được nữa. Thần bèn từ biệt Âu Cơ và các con để trở về thủy cung. Âu Cơ nuôi con một mình trong sự chờ đợi, ngày ngày vò võ trông chồng. Thế rồi, nàng ra đứng bên bờ biển gọi chồng. Họ gặp nhau mừng mừng tủi tủi. Âu Cơ than thở với chồng rằng:

– Sao chàng bỏ thiếp mà đi, không cùng thiếp nuôi các con?

Lạc Long Quân ân cần phân giải:

– Ta vốn nòi rồng ở vùng nước thẳm, nàng thuộc dòng tiên sống chốn non cao. Kẻ ở cạn, người ở nước nên không thể cùng nhau sống ở một nơi lâu dài được. Giờ ta đưa năm mươi con xuống biển, nàng đưa số con còn lại lên núi, chia nhau cai quản các phương. Kẻ ở biển, người ở núi nhưng vẫn thắm tình ruột thịt và đùm nghĩa thủy chung. Khi có việc gì thì giúp đỡ lẫn nhau.

Âu Cơ và đàn con của họ đã hiểu rõ sự tình. Họ bịn rịn chia tay nhau rồi lên đường.

Người con trai trưởng theo Âu Cơ về sau được tôn làm vua, lấy hiệu là Hùng Vương và đóng đô ở đất Phong Châu, lập nên nước Văn Lang, xây dựng các triều đại đầu tiên trong lịch sử. Từ đó, họ sinh con đẻ cái, truyền nối ngôi vua đều lấy hiệu là Hùng Vương.

Ngày nay, người Việt chúng ta đã hiểu được nguồn gốc của mình, biết được ai là thủy tổ loài người. Chúng ta hiểu được rằng:

Đất nước là nơi dân mình đoàn tụ

Đất là nơi chim về

Nước là nơi rồng ở

Lạc Long Quân và Âu Cơ

*Đẻ ra đồng bào ta trong bọc trứng
Những ai đã khuất
Những ai bây giờ
Yêu nhau và sinh con đẻ cái
Gánh vác phần người đi trước để lại
Dặn dò con cháu chuyện mai sau
Hằng năm ăn đâu làm đâu
Cũng biết cúi đầu nhớ ngày giỗ tổ*

(Nguyễn Khoa Điềm)

Nhớ đến công lao của tổ tiên ngày ấy, chúng ta cần phải ra sức học tập, tiếp nối bàn tay xây dựng nước nhà, làm sao cho xứng đáng là “con cháu vua Hùng”, xứng đáng “con Rồng cháu Tiên” mà cha ông ta đã tự xưng.

Bài làm 2

Ngày xưa, ở miền đất Lạc Việt, bây giờ là Bắc Bộ nước ta, xuất hiện một vị thần thuộc dòng Rồng tên Lạc Long Quân, là con trai của thần Long Nữ sống ở biển Đông. Lạc Long Quân có sức khỏe lạ thường và có nhiều phép thuật, thần thường lên cạn để giúp dân diệt trừ yêu quái như Hồ Tinh, Mộc Tinh, Ngư Tinh... Thần còn dạy dân cách trồng trọt để xây dựng cuộc sống. Nhờ có thần mà con người có cuộc sống an bình.

Cũng lúc ấy, trên vùng đất này lại xuất hiện một tiên nữ thật đẹp. Tiên nữ tên là Âu Cơ, con của vị Thần Nông cai quản mặt đất. Âu Cơ thích đến thăm những nơi có hoa thơm cỏ lạ. Một hôm, Âu Cơ và Lạc Long Quân gặp nhau, họ đem lòng yêu mến rồi kết duyên. Họ trở thành vợ chồng, cùng nhau sinh sống ở cung điện Long Trang.

Chẳng bao lâu, Âu Cơ mang thai. Niềm vui lớn đã đến với vùng đất Lạc. Nhưng lạ thay, nàng sinh ra một cái bọc có trăm trứng. Rồi một điều còn lạ hơn nữa, từ trăm trứng trong cái bọc ấy nở thành trăm người con xinh đẹp và khỏe mạnh, chẳng cần bú mớm mà vẫn lớn nhanh như thổi. Mọi người rất đổi vui mừng. Cung điện Long Trang thật yên bình, vui vẻ. Gia đình của họ rất hạnh phúc, ấm êm.

Ít lâu sau, Lạc Long Quân thấy mình không thể sống mãi trên cạn được, mẹ già và nơi chôn nhau cắt rốn đang chờ. Thần tạm biệt gia đình để trở về với biển, về thăm mẹ và trị yêu quái ở chốn thủy cung. Âu Cơ sống trong sự đợi chờ, vò võ nuôi con suốt mấy năm liền.

Một hôm, nàng ra biển gọi chồng. Nghe tiếng gọi của vợ, Lạc Long Quân lên cạn và cho gọi các con lại phân giải rằng:

– Ta và mẹ các con người nòi Rồng, kẻ dòng Tiên, phong tục tập quán khác nhau, môi trường sống khác nhau nên không ăn ở với nhau ở một nơi

lâu dài được. Giờ ta đưa năm mươi con xuống biển, các con còn lại sẽ theo mẹ lên non, chia nhau cai quản các phương. Tuy xa nhau nhưng vẫn thăm tình, đùm nghĩa. Khi có việc gì thì giúp đỡ lẫn nhau.

Âu Cơ đã hiểu được sự tình.

Các con của họ tuy không muốn như vậy nhưng vẫn nhất nhất nghe theo. Họ bịn rịn chia tay nhau rồi lên đường. Kẻ theo cha xuống biển, người theo mẹ lên non trong tâm trạng bùi ngùi xúc động.

Người con trưởng theo Âu Cơ được tôn làm vua, lập nước Văn Lang đóng đô ở đất Phong Châu. Triều đình có tướng văn, tướng võ.

Khi vua cha chết thì ngôi được truyền cho con trai trưởng, mười mấy đời truyền nối ngôi vua đều lấy hiệu là Hùng Vương.

Cũng bởi sự tích này mà về sau người Việt Nam chúng ta – con cháu vua Hùng khi nhắc đến nguồn gốc của mình, thường xưng là con Rồng cháu Tiên.

Câu chuyện trên nhằm suy tôn nguồn gốc giống nòi và thể hiện ý nguyện đoàn kết, thống nhất cộng đồng của người Việt Nam.

Ngày nay, chúng ta cần phải gìn giữ cơ đồ mà tổ tiên đã xây dựng “Gánh vác phần người đi trước để lại” là trách nhiệm của mọi người dân đất Việt.